Ч. 20. Пятниця 7 лютого (25) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні комісиї. — З делеґаций. — Фінляндия а Росия. — Справа держави Конґо.

Комісия рільнича палати послів вела вчера наради над внесенями в справі дорожнї. П. Міністер рільництва Ебенгох підніс, що імпорт худоби і мяса з країв, дїткнених пошестию, був би сполучений з великою небезпечностию для рільництва, тому він не може на него згодити ся. Инші держави заперли би свої границї перед нами, коли би ми завели довіз мяса посередством різницї на границї. П. Міністер підносить, що ті зарядженя не вплинули би на подешевіне мяса, бо цїни мяса не залежні від згону худоби, а від инших чинників. Консумент платить за мясо більше, ніж дістає продуцент, то справа дорожнї не може бути управильнена инакше, як тілько через відповідну орґанізацию відношеня між продуцентом і консументом. Міністерство рільництва з цїлим напором стремить до того. На тім перервано наради.

Комісия леґітимацийна займала ся кількома дописями суду краєвого у Львові і инших галицких судів, в котрих з приводу ведених процесів просять о переслане ріжних актів виборчих. По довшій дискусиї ухвалено відповісти львівскому судови, що ті акти потрібні з приводу нарад комісиї леґітимацийної та не можна їх вислати, однако львівский суд може їх мати до розпорядимости для перегляду і відписаня судиєю, якому би то поручено. — По тім між иншими признано важність вибору п. Куницкого.

На вчерашнім засїданю буджетової комісиї в дальшій дискусиї над розділом „сіль" промавляв насамперед пос. Корошец. Заявляє, що заступники рільного населеня нїколи не перестануть жадати, аби сіль для худоби була продавана в цїнї, рівній коштам продукциї, так само як сіль для цїлий фабричних. Оподаткованє кухонної соли єсть несправедливе і против того належить запротестувати. — Пос. Діяманд поставив внесенє, аби голосованє над розділом „сіль" відложено, доки правительство не здасть справи з переговорів, ведених з угорским правительством що до зниженя цїн соли кухонної до ужитку людий о 10 корон на 100 кільоґрамах. Цїни соли для худоби, о скілько то взагалї зависиме від угорского правительства, мають бути після внесеня пос. Діяманда знижені о 2 корони на 100 кільоґрамах. По промові ще пос. Бера забрав голос п. міністер скарбу др. Коритовский, котрий виступив перед усім против надмірної скількости зголошених внесень, стремлячих явно до цїлковитого захитаня доходів держави з сільного монополю, поборюючи головно внесеня п. Діяманда в справі зниженя цїн соли і пос. Бера що до управильненя робітничих відносин в салїнах в законодатній дорозї. — Відтак промавляв пос. Колїшер о державній господарцї, котра в Австриї єсть найбільше старосьвітска і не стоїть на уровени вимог часу. В жупах ще пр. господарує ся так як перед 100 лїтами просить вкінци, аби в слїдуючім буджетї узгляднено знижене цїн соли. — Відтак промавляв в подібнім дусї пос. Романчук, котрий поставив резолюцию в справі черпаня суровицї з сільних жерел убогим селяньским населенєм в гірских околицях Галичини і Буковини. — По промовах п. Вельхера, Кончїого, Малїка і Діяманда, котрий вніс резолюцию таку саму як і пос. Романчук, відкинено в голосованю внесенє пос. Діяманда о відложенє голосованя і принято розділ „сіль" без зміни. Пп. Бер і Діяманд зголосили свої внесеня яко внесеня меншости. Резолюцию пос. Романчука в справі черпаня суровицї ухвалено. Відтак принято цїлий розділ „сіль" без зміни.

Комісия розпочала з черги наради над розділом „міністерства торговлї". Дальші наради відбудуть ся нинї.

---

20)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповіданє — Конана Дойле.

(Дальше).

Гольмс розповідав дальше:

— Я ішов за ним якийсь час, аж він щез в якімсь шинку; я вернув відтак на дворець і поставив на варті одного з хлопців з моєї ватаги, котрого стрітив по дорозї. Він має нам дати хустконо знак, коли „Аврора" виплине. Ми станемо з нашим судном з боку на ріцї і було би хиба щось дивного, як би нам не удало ся тих людий, скарб, коротко сказавши все дістати в свої руки.

— Як би й не було, а ви прекрасно уложили цїлий плян; єсе одно, чи то будуть тоті самі люди чи нї — сказав Джонс. — Як би тота справа була в моїх руках, то я був би устави десь недалеко якесь число поліцаїв, щоби їх зловити, скоро би лиш они показали ся.

— Ваші поліцаї могли би довго ждати. Вірте менї, Смоль то дуже хитра штука, битий на всї боки злодюга. Він би був насамперед вислав якого шпіґуна а скоро би був набрав підозріня, був би знов цїлий тиждень сидів тихо.

— Але Мардокея могли ви прецї зловити й ужити до того, щоби вишукати їх криївку — відозвав ся на то.

— Я уважав то за непотрібний труд. Я би заложив ся, що Смайс не знає, де они перебувають. На що єму того допитувати ся, доки він має сивуху і добру заплату. Они лиш дають єму знати, коли будуть єго потребувати. Я все добре розважив і на мій спосіб удасть ся все найлїпше.

Підчас тої розмови гнала наша лодка попід один міст на Тамізї за другим. Коли ми плили попри Сіті[1]), позолочували послїдні лучі сонця хрест на вежи церкви сьв. Павла. Коли ми доплили до Тавра[2]), вже було змеркло ся.

— Онтам єсть Якобзонова будівля кобаблїв — сказав Гольмс, показуючи на цїлий ліс щоглів та вітрил. — Будемо тут крутити ся поволи то сюди то туди, криючись поза онтї наборові лодки.

Він виймив з кишенї нічну люнету і став розглядати ся по березї. — Виджу мого вартівника на своїм становищи, але він не дає нїякого знаку.

— То пливім трохи дальше долї рікою і заждім на „Аврору" — сказав Джонс живо.

Ми були тепер всї роздразнені, навіть поліцисти і топники, котрі прецї могли мати лиш дуже неясне понятє о тім, о що розходить ся.

— Не можемо напевно припускати, що они попливуть долї рікою — відповів Гольмс.— З отсего місця видимо вхід до верфти; але они нас ледви чи можуть добачити. Ніч буде ясна; ми маємо досить сьвітла і мусимо поки що тут стояти, де стоїмо. Подивіть ся ще раз онтуди. Чи не повіває там щось білого?

— Так, то ваш хлопець з хусточкою. Виджу єго виразно.

— А ось і „Аврора" — відозвав ся Гольмс — жене чортами! — Їдьте до неї, керманичу, так скоро, як лиш можете, за онтим пароплавом з жовтим сьвітлом! А справдї прийшлось би сказити ся, як би він нам втїк.

„Аврора", крита якимсь малим судном, висунула ся була з верфти на ріку так, що ми єї не виділи. Тепер гнала она долї рікою близько берега зі страшенною скоростию. Джонс споглядав поважно за нею і покивував головою.

— Жене страшенно скоро. Сумнїваю ся, чи ми єї доженемо.

— Мусимо, мусимо! — сказав на то Гольмс закусивши зуби. — Топники, топіть добре під кітлом! Лодка мусить гнати з цїлої сили, кілько лиш може! Хоч би нам прийшло ся тут і згоріти а мусимо їх здогонити!

Шаленим бігом пустили ся ми тепер за „Авророю". Під кітлом аж тріщало; машини робили і стогнали мов якесь велике металеве серце. Острий передний конець нашого пароплава прорізував тиху ріку, що аж з правого і з лївого боку котили ся дві великі филї. За кождим рухом машини мов би за ударом серця підскакувала і трясла ся лодка мов би яке живе сотворінє. Велика жовта ліхтарня з боку пускала перед нами довгу, блимаючу смугу сьвітла.

[1]) Сіті (City) — старе місто, осередок Льондону.

[2]) Тавер (Tower) — цитаделя на всхіднім кінци Сіті на лївім березї Тамізи.

По заяві співчутя для жертв лісбоньско го замаху приступила комісия справ заграничних до окупацийного кредиту австрийскої делеґациї і до дальшої дебати над буджетом справ заграничних. Дел. Файдуті (італ. катол.) впевнював, що сільске населенє єсть льояльне та відпирав атаки дел. Тітонього против папи, заявляючи, що він все старав ся о удержанє загального мира. Ческий аґрарій, дел. Удржаль промавляв против торговельного договору з Сербією, бо він шкідливий для рільництва, відтак критикував антипольску політику Німеччини, яку боронив знов дел. Шрайнер, доказуючи, що она є актом конечної оборони. Дел. Крамарж відповідав на оногдашні виводи мін. справ заграничних Ерenталя, який виказував, що внутрішна політика не може впливати на союзи. Виводи ті, особливо покликуваня на примір Росиї і Франциї, не стійні, бо коли би російский уряд дозволив у себе на насиля против французских горожан, то союз з Францією через те потерпів би певно. То відносить ся також до нас, коли пруский уряд видає постанови, що мусять до глубини обурити більшість нашого населеня. Мінїстер заявив, що він ховає енерґію на случай, коли би хтось вмішував ся до наших справ внутрішних, але на те енерґії збирати не треба, бо є річ зрозуміла сама через себе. Колиж мінїстрови залежить так мало на удержаню союза, що не уважає за невідповідне інтервенїювати в справі, яка може союзови з Німеччиною пошкодити, то се єго річию і бесїдник не має охоти з окрема заохочувати єго до того. Слїдуючий бесїдник, дел. ґр. Водзїцкий обговорював виводи мін. справ заграничних в справі видалюваня австро-угорских горожан з Німеччини та признав їх недостаточними, бо кваліфікация людий „вороже для держави настроєних“, яких можна видалювати, єсть надто елястична і може віднести ся в данім случаю навіть против Німців. Бар. Ерenталь пояснив, що під „ворожими для держави особами“ треба розуміти людий, які після понятя пруского правительства аґітували против державного ладу або можуть стати ся для него небезпечними, отже „анархістів або переворотові елементи“. В дальшій дискусиї дав шеф секциї, бар. Коль, поясненя в кількох справах, порушуваних в дебатї, як прим. в справі австро-угорских консулятів в Сполучених державах та в справі постанов пруского уряду, щоби робітникам на границі або в місци праці видавано німецкі папери леґітимацийні. Австрийске правительство представило прускому урядови свої сумніви в тій справі, однако переговори ті ще не покінчені. Дискусию закінчив референт марґр. Бакеґем, заявляючи, що делеґация все згоджувала ся на те, аби заграничнa політика держави відповідала загальним інтересам монархії. З того становища треба також задивлювати ся на послїдні події у внутрішній політиці заприязненої держави, які викликали зрозумілі почуваня передовсім у земляків а при тім були атаковані також в ріжних кругах таки Ті самої держави. Після обговореня референтом македоньскої справи і других точок заграничної політики принято етат заграничної політики разом з внесеними резолюциями. — Слїдуюче засїданє комісиї в пятницю. — Войскова комісия австрийскої делеґациї радила дальше над войсковим ordinarium. Делеґат Гофман-Веленгоф заявив ся за підвисшенем офіцирских платень. Дел. Шумаєр промавляв за дволїтною войсковою службою а також за тим, щоби децизия в справі мира й війни належала до парляменту. Дел. Шрафель був також за підвисшенем офіцирских ґаж.

Найблизше повне засїданє делеґациї ради державної назначено на день 11 с. м. о год. 11 перед полуднем. На дневнім порядку стоїть буджет заграничних справ.

З Петербурга доносять, що коли фінляндский ґенерал-ґубернатор Ґерард предложив цареви справозданє з ухвали фінляндского сойму, котрою сойм противить ся причиняти ся з фінляндских краєвих средств до здержаня войск, цар написав на тім справозданю власноручно рішенє, в котрім каже ся, що супротив декляраций фінляндского сойму він уважає необходимим звернути увагу того сойму на те, що право розпоряджати державними средствами належить виключно до него, царя і що супротив того він приказує виплатити 20 міліонів марок з фінляндских средств на удержанє войска.

На нарадї бельґийских мінїстрів, в котрій взяли участь також члени кольонїзацийної полїтики, що належать до правиці, президент мінїстрів зложив заяву, що правительство наміряє утворити окремий уряд, призначений на роботи публичні в Бельґії і державі Конґо, а зрікає ся прочих услівий прилученя тої держави до Бельґії. Противні доси проєктови прилученя Конґо члени комісиї комунікацийної згодили ся на предложенє правительства, так що головна трудність, яка була в справі получення Конґо з Бельґією, відпала.

Простїсенько перед собою виділи ми „Аврору“ мов би темну пляму а біла піна поза нею показувала нам, як скоро она жене. Ми гнали попри човни, пароплави і торговельні кораблї; то за одним, то довкола другого. Серед темноти накликували нас якісь голоси, але „Аврора“ гнала заєдно наперед а ми все за нею.

— Більше вуґля під котел! — кричав Гольмс в долину до місця, де машини, підчас коли страшенна горяч била єму в розпаленє лице. Нам потреба всеї пари, яка лиш дасть ся звідки роздобути.

— Менї здає ся, що ми трохи приближаємо ся — сказав Джонс, дивлячи ся добре за „Авророю“.

— А вжеж! — докинув і я. За кілька мінут здогонимо єї.

В тій же хвили якесь лихо надало, що нам заїхав впоперек пароплав, котрий тягнув за собою три лодки. Лиш зручність керманича не допустила до того, що судна не вдарили об себе. Ми мусїли той пароплав обпливати, а коли ми знову виплили на свою дорогу, „Аврора“ відбігла вже була на яких двіста метрів далеко. Але єї все ще було добре видко; з мрачного сумерку зродилась була ясна звіздиста ніч. Наші парові кітли гнали судно зі скаженою силою наперед так, що трясло ся і тріщало. Ми минули були Західно-індийскі доки, лишили поза собою довгий закрут коло Детфорд а тепер гнали знов простїсенько наперед. Темна пляма перед нами виринала перед нами щораз яснїйше і показувала ся яко струнка „Аврора“. Джонс пустив на неї сьвітло від нас і ми могли добачити людий на єї покладі. Позаду сидів якийсь чоловік і мав на колінах якийсь чорний предмет, над котрий був нахилив ся. Коло него лежала якась чорна маса, що подобала на новофундляндского доґа. Хлопчище стояв коло керми а в червонім сьвітлі коло парового кітла побачив я старого Смайса, як він голий аж по пояс кидав з цілої сили вуґле під котел. Може они з початку лиш гадали собі, чи то справді ми женемось за ними в погоню; але тепер, коли ми їх вже не попускали ся, не могли они вже о тім сумнївати ся. Коло Ґренїч були ми яких триста кроків поза ними. Коло Бляквель не було вже більше як двіста пятьдесять. Я гнав ся не за одною зьвіриною по всїх краях в моїм житю повнім змін, але ще нїколи не роздразнив мене в так страшенний спосіб нїякий шпорт, як отся скажена погоня за людьми на ріці Тамізї. Ми зближали ся постійно щораз більше до них, метер за метром. Серед тихої ночи могли ми чути, як сопіла і клекотіла їх машина. Чоловік на заднім кінци присів був на землю і порушав руками, мов би щось робив. Від часу до часу підніс очи в гору і дивив ся, мов би хотів зміркувати, чи ми ще далеко від него. Ми підпливали щораз близше і близше. Джонс крикнув, щоби они станули.

Тепер були ми вже лиш може чотири рази так далеко від їх судна як наша лодка за довга а оба судна гнали з шаленою скоростию. На наш зазив той чоловік при кермі підскочив в гору та заклявши, зачав накивувати нам кулаками. Був то чоловік середного росту, сильний а коли він так стояв, розставивши ноги, щоби удержати рівновагу, міг я добачити, що він на своїй лївій нозї мав від коліна приправлену деревляну ногу. Коли роздав ся єго пронизаючий, сердитий голос, зробив ся серед темної маси на покладі якийсь рух. Щось почало витягати ся і простувати ся, аж показав ся якийсь малий чорний чоловічок — такий малий, що я такого ще нїколи не видів — з величезною в нїчию міру головою, котру покривала розчухрана, кострубата гира. Гольмс натягнув вже був свій револьвер а я вхопив і за свій, побачивши ту якусь дику потвору. Він мав на собі рід якогось плаща або чорного коца, зпід котрого видко було лиш єго лице, але таке, щоби нїкому і не приснило ся. Я ще нїколи не видів такого лиця, в котрім би так дуже пробивала ся зьвірска лютість. Єго малі очи сьвітили ся єму мов два жаріючі вуглики а зпоза єго грубих губ показували ся зуби, котрі в зьвірский спосіб вишкірив до нас.

— Стріляйте до него, скоро би він лиш руку підніс — сказав Гольмс спокійно.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 6-го лютого 1908.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав війтам Стефанови Клевчукови в Хмелевій і Феликсови Блоньскому в Новосїлцї Костюковій срібні хрести заслуги з коронами.

— **Справи особисті. Є. Е. ВПреосьв. Митрополит** ґр. Андрий Шептицкий виїхав на три неділї до Риму.

— **З зелїзниці.** З причини заметелий сьвіговиx здержано загальний рух поїздів на шляху Білачортківска-Залїщики з днем 6 с. м. аж до відкликаня.

— **Дрібні вісти.** З днем 16 с. м. заводить ся при урядї почтовім в Свиржи служба сільского листоноса для місцевостий Глібовичі свирскі і Недїлиска. — На головнім двірци арештовано вчера якогось підозріного чоловіка, котрий каже, що єсть родом з Персиї і називає Гасан Ірадік; він продавав подорожним скляні кришталі за правдиві гірскі або за брилянти і старав ся в той спосіб витуманити від них грошї. — В місті Ґорі на Кавказі викрито фабрику фальшованих кредитних білетів а на двірци в Ґорі арештовано якогось чоловіка, котрий мав в ґітарі на 60.000 рублїв кредитних білетів. В Ґорі стягнено в послїдних днях на 570.000 фальшивих кредитних білетів. — В Монахові запанувала в послїдних днях так сильна інфлюенца, що всї шпиталї переповнені недужими. Лїкарі кажуть, що майже третина всїх жителїв міста нездужає від інфлюенци. — В кількох місцевостях в Чехії, а особливо в Краслїцах дало ся оногди почути сильне землетрясенє. — Професор славяньскої фільольоґії при віденьскім унїверситетї, др. Ватрослав Яґіч, котрий в червни с. р. кінчить 70-ий рік житя, постановив вже з кінцем сего курсу уступити зі свого становища. — Місто Мако на Угорщинї збанкротувало; на 1 лютого ніхто з урядників і служби міскої та робітників не одержав своєї платнї. — До Петербурга приїхав сими днями козак Николай Гаршков, дідусь, котрому тепер минає, коли правда, не менше лиш — 142 літ. Дідусь той мешкав послїдні два роки у свого внука в Батумі, а коли той помер, він знайшов ся без даху і тому вибрав ся пішком до

Петербурга. Дідусь дійшов щасливо до Москви, а там дали єму білет на зелїзницю до Петербурга.— Тапіцер Лев Дорбурґер, котрому зафантовано судово всї меблї в его склепі при ул. Паньскій ч. 15, продав їх тихцем і виїхав до Америки. — На ул. Фірманьскій зrублено срібний мужеский годинник.

— **Огнї.** Дня 30 сїчня вибух в Городенцї огонь у фабрицї цикориї бар. Ромашкана і знищив 2-поверховний будинок зі всїма урядженями і запасами. Акция сторожі пожарної обмежила ся до зльокалїзованя огню і недопущеня его до галї машин і моторів. Кількадесять робітників і робітниць повістало без роботи. — В Лодзї зrоріла фарбярня Гартіґа, а шкода виносить 200.000 рублїв.

— **Задивив ся на винахідника шахів.** До „Дїла" доносять з Ришева: В коршмі на шляху, ведучім до Богухвали ряшівского повіта, оден торговець свиньми заявив при балаканцї, що продасть свою реальність з кількома морґами добре управної землї, котра по совістнім оцїненю вартувала 25.000 К. При тім був оден господар, котрий особисто знав того торговця і вже здавна рад був то поле, положене межи своїми межами, набути для себе. При чарцї прийшла межи ними така згода, що торговець жадав за свій ґрунт: на перший день 1 сотика, на другий день 2 с., на третій день 4 с., а все так подвійно через 25 днів, по цїсарски. Купуючий господар, неграмотний, став щось до 15 днів числити і видів, що не богато тих сотиків буде. Тому згодив ся на ту рахубу і дав при сьвідках, здаєсь вже пяних, завдатку 400 К. Дома почала родина числити ті сотики і за 25 днів дійшли до результату більше як 160.000 К. Тепер веде ся судовий процес, бо торговець не хоче звернути задатку в квотї 400 К, а господар від такого хитрого купна відступив.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Каси щадничої". Початок о годинї 7·30 вечером. Білети продає „Народна Торговля", а від год. 5 вечером в день представленя каса театру.

В пятницю дня 7 лютого другий раз „Різдвяна ніч", опера в 5 дїях М. Лисенка.

В недїлю 9 лютого послїдне прощальне представлене „Наймичка", народний образ зі співами і танцями в 5 дїях Карпенка Карого.

— **Скажені пси** появили ся на Замарстинові і в Голоску. На Замарстинові покусав скажений пес, як тепер показує ся, около 15 осіб. — В млинї Аксельрада при ул. Жовківскій, кинув ся оногди якийсь пес на стражника акцизового а той зранив его шаблею. Пса того віддано до палочника і показало ся, що він був скажений. — З Городенки доносять: У п. Граздїля, управителя в маєтности бар. Ромашкана, сказив ся малий пес покоєвий і покусав другого, роздер кітку і скалїчив в руку паню Граздїльову а п. Граздїля полизав в руку на нещастє в скалїчене місце. Ветеринар Бах сконстатував, що пес сказив ся, а п. Граздїль з женою виїхали лїчити ся до заведеня др. Буйвіда в Кракові.

— **Нещасливі пригоди.** Склеповий помічник Еіпіль Марґулес манмулював так незручно ножем, що обтяв собі кінцї двох пальців на лївій руцї. — В наслїдок недбальства родичів ручний млинок до меленя муки обірвав 4-лїтній Еві два пальцї правої руки. В обох сих случаях стация ратункова подала першу поміч. — В паровім млинї Сидоряка в Дубках в Городенщинї вхопило розмахове колесо голову 15 лїтного Стефана Дзібея і дословно вирвало єму еї з карку. Смерть наступила очевидно в тїй хвили. Причиною сеї страшної пригоди мала бути власна неосторожність. — На ул. Городецкій сполошив ся вчера кінь п. Штадтміллера і в розгоні перевернув Катерину Наконечну і тяжко єї потовк. — Візник Яроха їхав так неосторожно, що переїхав робітника Петра Косібу і тяжко его потовк. — Дорожкар ч. 163 наїхав оногди на робітника трамваю електричного Андрія Байна і вдаривши дишлем, перевернув на землю. Тодї збігли ся другі робітники, стягнули дорожкаря з дорожки і добре его набили.

— **Крадежі.** До канцеляриї школи ім. Ісаковича при ул. сьв. Кінґи дубув ся оногди в ночи злодій а розбивши шафу, вкрав з неї шлюфований диямант, рубін, шафір, смараґд, туркус, топаз, аметист, корадь, бурштин і инші каменї. — У фабрицї Рукера вкрадено вчера машиністї Михайлови Куницкому полярес з 54 коронами, золотий перстінь з шафіром і дві золоті обручки, загальної вартости 65 кор. — До помешканя п. Софії Скровачевскої добув ся вчера злодій і вкрав зелену материю на сукню і два срібні годинники загальної вартости 45 кор. — Єроним Ільницкий, 15-лїтний хлопчиско, викрадав від якогось часу з другим таким самим товаришем сметанку з фляшки з воза переворскої молочарнї. Досьвіта підсїдали они на віз в ул. Сикстускій а скоро віз десь станув і візник Пукас вийшов з молоком до брами, оба молоді урвителї вхопили борзо кілька фляшок сметанки з воза, втекли до міского города і там випивали. Так вкрали они дня 27 сїчня 8 півлїтрових фляшок сметанки, в кілька днів пізнїйше 5 лїтрових фляшок сметанки а вчера коли знов забирали ся до роботи, Пукас прихопив любителїв чужої сметанки і віддав до арешту, де тепер будуть пити чисту воду.

Телеґрами.

Відень 6 лютого. Є. Вел. Цїсар приймив нинї рано о 9 год. мінїстра справ заграничних бар. Еренталя на окремій авдиєнциї.

Париж 6 лютого. „Matin" доносить, що зі взгляду на положене в Марокку правительство на всякий случай приказало приготовити мобілїзацию кольонїзацийного корпуса армії.

Мадрид 6 лютого. До El Mundo доносять з Лїсбони, що єсть річ доказана, що в Опорто кілька ґруп революціоністів затакували ґвардию муніципальну і полїцию та на кілька хвиль вивісили републиканьску хоругов на ратуши.

Мадрид 6 лютого. Праса підносить загально, що новий король португальский своєю промовою до ради державної направив пороблені похибки і заповів полїтику помиреня.

Лїсбона 6 лютого. Король Мануель зніс два декрети, силою котрих праса була обмежена а власть судиї слїдчого в справах карних розширена без обмеженя. — Комисия адмінїстрацийна, установлена на місце лїсбоньскої ради міскої, подала ся до димісиї. Мабуть комисиї адмінїстрацийні всїх инших міст підуть за тим приміром. Розписані будуть вибори громадскі. — Потверджує ся вість, що король Мануель підчас принятя мінїстрів задокументував в ясний спосіб свою волю позістати непохитно вірним конституциї і не брати ся нїколи до установленя диктатури. — Мінїстри постановили, що один з поступовців має бути вибраний президентом палати.

Лїсбона 6 лютого. Часописи доносять, що вязням полїтичним позволено писати до своїх родин листи в отвертих кувертах. — Король Карльос був обезпечений в трох товариствах асекурацийних; в однім на 5000, в другім на 1,500 000 а в третім на 250.000 фунтів штерлїнґів.

Петербург 6 лютого. Жовтнякам подорож Мілюкова (проводиря кадетів) до Америки і виголошуванє там бесїд дуже не сподобали ся. Можлива єсть з тої причини інтерпеляция в Думі.

Петербург 6 лютого. Розпочав ся тут процес 56 членів социяльно-революцийної партиї арештованих дня 17 лютого 1906 р. в будинку петербургского університету. Обжаловані не признають ся до вини.

Петербург 6 лютого. Донесенє о засудженю ґен. Штесля, Фока і Райса на смерть не відповідає вповнї правдї. Суд воєнний домагав ся для повисше наведених кари смерти, при чім обом послїдним признано облекшаючі облекшаючі обставини.

Курс львівский.

Дня 5-го лютого 1908	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясн	570 —	576·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов	109 80	110·50
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100 50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	95·—	95·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	98·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·80	95·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·80	100·50
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·80	95·50
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·50	96·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93 80	94·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	97·—	105·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденський) . .	52·75	54·75
Угорскі черв. хреста . .	30·40	32·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	66·—	70·—
Базилїка 10 кор. . .	22·80	24·80
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).